

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 202 - Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.)

Hermed sendes kommentarer til henvendelse fra statsautoriseret revisor Jens Høgsberg Kristensen af 9. maj 2009.

Kristian Jensen

/ Kaj-Henrik Ludolph

Henvendelse:

Jens Høgsberg Kristensen citerer indledningsvis fremsættelsestalen og en række ordførertaler vedrørende lovforslag L 54, folketingsåret 2001-2, 2. samling, hvorved de gældende regler, der giver op til 100 pct. godtgørelse, blev indført. Herefter anfører Jens Høgsberg Kristensen følgende synspunkter:

”Man kan altid diskutere, hvorledes smerten ved tabte sager bør fordeles, men der bør ikke kunne herske tvivl om, at det ikke skal komme den enkelte til skade at få ret over det offentlige, som har ubegrænsede midler, og bruger dem, også i tvivlsomme – og, set fra borgerens synspunkt, oplagte tabersager for det offentlige.

Kunne man derfor få opretholdt den fulde omkostningsgodtgørelse i vundne og i overvejende vundne sager ville en væsentlig del af problemerne ved denne lovændring være overvundet.

Jeg skal derfor opfordre udvalget til at få oplyst, hvor stor en del af den samlede årlige udgift til omkostningsgodtgørelse, der vedrører helt eller i overvejende grad vundne sager, og hvor stor en del heraf, der vedrører selskaber, hvor godtgørelsen nu efter forslaget skal bortfalde.”

Kommentar:

Indledningsvis kan jeg ikke genkende et billede af, at Skatteministeriet skulle gøre brug af ubegrænsede ressourcer til førelse af principielle sager imod borgerne, og ej heller af, at sådanne sager sædvanligvis tabes af Skatteministeriet. Forud for enhver beslutning om at indbringe eller appellere en skattesag går således en indgående overvejelse om, hvor vidtrækkende konsekvenser sagen har, og hvor oplagt det er, at afgørelsen i den foregående instans er forkert. Ifølge Landsskatterettens årsberetning for 2007 er der i årene 2004-7 afsluttet henholdsvis 7, 58, 10 og 8 1.instansretssager, der var anlagt af Skatteministeriet, dvs. i alt 83 retssager. Heraf har Skatteministeriet hævet 3 og tabt 8.

I de sager, som skatteyderne vinder ved domstolene, får skatteyderne tilkendt sagsomkostninger. Dette er et indbygget element i det danske civile retsplejesystem. Meningen er, at retten skal kunne bestemme, at den part, der vinder en retssag, skal kompenseres for udgifterne til førelse af sagen ved, at den tabende part betaler. Disse regler gælder også i alle andre situationer, hvor det er aktuelt for private parter og offentlige myndigheder at føre retssager mod hinanden. Jeg mener derfor, at det danske retsplejesystem giver tilstrækkelige muligheder for at kompensere en vindende part for omkostninger ved sagens førelse.

For så vidt angår Jens Høgsberg Kristensens afsluttende opfordring til udvalget kan jeg oplyse, at lidt under 60 pct. af de samlede udgifter til omkostningsgodtgørelse i 2008 vedrørte sager, hvor skatteyderen har fået helt eller delvist medhold. For så vidt angår størrelsen af omkostningsgodtgørelse til selskaber henvises til den statistik, der er gengivet i mine kommentarer til den samlede henvendelse fra Dansk Erhverv, Advokatsamfundet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Danske Advokater (L 202 – bilag 8).